

opusdei.org

Žene u životu društva?

Sveti Josemaria odgovara na pitanje u jednom razgovoru 1968.: prisutnost žena u društvenom životu proteže se daleko izvan granica obitelji u kojima su se gotovo bez iznimke sve do sada nalazile.

8.05.2013.

Monsignor, prisutnost žena u društvenom životu proteže se daleko izvan granica obitelji u kojima su se gotovo bez iznimke sve do sada nalazile. Što Vi mislite

o ovom razvoju? Koje su, po Vašem mišljenju, osnovne karakteristike koje žene trebaju razviti ako žele ispuniti svoju zadaću?

Kao prvo, dopustite mi da kažem kako mislim da ne bi smjelo biti nesuglasica između nečijeg obiteljskog i društvenog života. Baš kao što je to i u životu muškaraca, ali s određenim sitnim razlikama, dom i obitelj će uvijek zauzimati središnje mjesto u životu žene. Jer očito je da ona kada provodi vrijeme sa svojom obitelji ispunjava veliku ljudsku i kršćansku zadaću. Ipak, to ne isključuje mogućnost da žena ima i neku drugu profesiju – jer i kućanski su poslovi također profesionalni poslovi – u bilo kojem zaposlenju dostupnom u društvu u kojem živi. Mogu shvatiti zašto govorite o ovom problemu na taj način. Ali mislim da ako bismo sistematično suprotstavili rad u kući s radom u društvu, zadržavajući stare izraze po kojima

je ženi mjesto u kući, ali mijenjajući stranu, lako bismo došli do, s društvenog gledišta, veće pogreške nego što je ona koju nastojimo ispraviti, jer bilo bi opasnije kada bi došlo do toga da žene napuste svoj posao kod kuće.

Čak ni čisto s profesionalne strane ne možemo tvrditi da žena jedino izvan kuće može postići svoje savršenstvo, kao da je vrijeme koje provodi sa svojom obitelji vrijeme koje joj se krade na uštrb razvoja njezine osobnosti. Dom – koje god da su njegove karakteristike, jer i slobodna žena također treba imati dom – je osobito prikladno mjesto za razvoj njezine osobnosti. Pažnja koju daje svojoj obitelji uvijek će biti najveće ženino dostojanstvo. Brigom za svoga muža i djecu, ili, da to općenitije kažem, radom na stvaranju tople i poticajne atmosfere oko sebe, žena ispunjava najvažniji dio svoga poslanja. Pa prema tome, tu ona

može postići svoje osobno savršenstvo.

Ovo što sam upravo rekao ne suprotstavlja se njezinom sudjelovanju u drugim aspektima društvenog života uključujući i politiku. I u ovim područjima žene mogu vrijedno doprinijeti, bez poricanja svojih karakterističnih ženskih kvaliteta. One će sve raditi onoliko koliko su ljudski i profesionalno sposobne. I obitelj i društvo jasno treba ovaj osobiti doprinos, koji ni na jedan način nije podređen doprinosu muškaraca.

Razvoj, zrelost, emancipacija žena ne treba značiti lažnu jednakost, jedinstvo s muškarcima, na neki način *oponašanje* muškog načina obavljanja stvari. To nas neće nikamo dovesti. Žene bi tako ispale gubitnice, ne zato što su bolje ili lošije od muškaraca, već zato što su drugačije.

Što se temeljnih principa tiče, zaista možemo govoriti o *jednakim pravima* koja bi trebali biti pravno priznata, kako u civilnim tako i u crkvenim zakonima. Žene, kao i muškarci, imaju dostojanstvo biti osobe i djeca Božja. Ipak, na ovim temeljima iskonske jednakosti, svatko treba postići ono što je za nju ili njega prikladno. U tom smislu emancipacija žena znači da one trebaju imati istinsku mogućnost razviti svoje vlastite potencijale do punine – one koje su karakteristične samo za nju, kao i one koje su jednake onima drugih žena. Jednaka prava i jednake mogućnosti pred zakonom ne suzbijaju raznolikost, koja obogaćuje čovječanstvo. Oni ih pretpostavljaju i ohrabruju.

Žene su pozvane obitelji, društvu i Crkvi donijeti osobine koje su samo njihove i koje samo one mogu dati: svoju nježnu toplinu i bezgraničnu velikodušnost, svoju ljubav prema

detaljima, svoje brzo opažanje i intuiciju, svoju jednostavnu i duboku pobožnost, svoju upornost... Ženska je ženstvenost jedinstvena samo ako je ona svjesna ljepote ovog doprinosa kojem nema zamjene i ako je uključi u svoj život.

Kako bi ispunila svoju zadaću žena treba razviti svoju osobnost i ne dopustiti da je ponese naivna želja za oponašanjem, koja će je, u pravilu, smjestiti u inferiorni položaj i ostaviti njezine jedinstvene kvalitete neispunjenima. Ako je ona zrela osoba, sa svojim umom i karakterom, zaista će ispuniti zadaću na koju je pozvana, koja god da to bila. Njezin će život i rad zaista biti konstruktivni, plodni i ispunjeni smislom, bilo da svoj dan provodi posvećena mužu i djeci ili, odustajući od ideje braka iz plemenitih razloga, potpuno se predaje drugim zadaćama.

Svaka žena u svojim životnim okolnostima, ako je vjerna svom božanskom i ljudskom pozivu može i, zapravo, zaista i postiče puninu svoje ženske osobnosti. Sjetimo se da Marija, Majka Božja, nije samo model već i dokaz transcendentalne vrijednosti naoko nevažnog života.

Razgovori s Mons. Escriva, Princeton New Jersey, 1993., br. 87.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/zene-u-zivotu-drustva/](https://opusdei.org/hr-hr/article/zene-u-zivotu-drustva/)
(30.03.2025.)